

Ed.

770. Nefndarátt

um frv. til stjórnarskrár konungsríkisins Íslands.

Frá stjórnarskrárnefnd.

Eins og hinni hv. deild er kunnugt, unnu stjórnarskrárnefndir beggja deilda saman sem samvinnunefnd og sendu út nefndarálitið á þgskj. 514 og brtt. á þgskj. 504 meðan hv. Nd. hafði málið til meðferðar.

Síðan málið kom til þessarar hv. deildar hefir nefnd þessi út af fyrir sig tekið það til athugunar.

Allir nefndarmenn halda fast við það, sem tekið er fram af þeirra hálfu um búsetuskilyrðið fyrir kosningarrjetti og kjörgengi í áðurnefndu nefndaráliti. En þótt meiri hluti þessarar nefndar (Jóh. Jóh., M. Kr. og Sigurj. Fr.) telji enn fyrirkomulag það, sem stungið var upp á af minni hluta samvinnunefndarinnar, að öllu leyti betra en það, sem ofan á varð í samvinnunefndinni og í Nd., þá ber hann þó ekki fram brtt. við 29. gr. frv. um að færa hana í það horf, þar sem vonlaust má telja, að slík tillaga næði fram að ganga.

Hins vegar er öll nefndin á því, að fella beri burtu úr frv. ákvæði það um íslenskukunnáttu, sem komst inn í 29. gr. þess í Nd., þar sem þessi nefnd telur það að minsta kosti höggva svo nærri sambandslögunum, að ekki sje viðeigandi að hafa það í stjórnarskránni.

Loks hefir nefndin öll orðið sammála um að leggja til, að feldur verði úr 29. gr. frv. málsliðurinn: »Ekki slítur það heimilisfestu manns, þótt hann dveljist erlendis af því hann er sendimaður ríkisins, við nám eða til lækninga«. Telur hún auðsætt, að orðið »búseta« í greininni verði skilið svo, að þeir menn, sem málsliðurinn nær til, rjett skilinn, sjeu hjer búsettir (sbr. t. a. m. síðustu málsgr. 9. gr. laga um ríkisborgararjett), og vill því minni hlutinn fallast á til samkomulags, að málsliður þessi verði feldur úr, þar sem það, samkvæmt framansögðu, ekki skiftir miklu máli, hvort hann stendur þar eða ekki.

Nefndin leyfir sjer því að gera við frv. þessar

BREYTINGARTILLÖGUR.

1. Við 29. gr. Málsliðurinn: »Ekki slítur það heimilisfestu manns, þótt hann dveljist erlendis af því að hann er sendimaður ríkisins, við nám eða til lækninga« falli burtu.
2. — sömu — Orðin »skilji og tali íslenska tungu sæmilega« í 1. málsgr. falli burtu.

Alþingi, 9. sept. 1919.

Jóh. Jóhannesson,
formaður.

Karl Einarsson,
ritari.

Magnús Torfason. M. J. Kristjánsson. Sigurjón Friðjónsson.